

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Pc/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819202142
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6819202142.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom, v právnej veci navrhovateľa: F.. F. G.Y., J.. X.X.XXXX, G. S. X. XXX proti výživou oprávnenej osobe: S.. G. G., J.. XX.X.XXXX, G. Y., N. XXXX/X, Y.. Č., Q. XX, G., o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa F.. F. G., J.. X.X.XXXX k plnoletému dieťaťu S.. G. G., J.. XX.X.XXXX, určenú naposledy rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/205/2014 zo dňa 27.5.2015, počnúc dňom 5.6.2017.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Revúca dňa 14.11.2019 domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k svojej plnoletej dcére S.. G. G., Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho dcéra ukončila dňa 05.06.2017 Lekársku fakultu na Univerzite Komenského v Bratislave, kde úspešne absolvovala doktorské štúdium v študijnom programe všeobecné lekárstvo, formou denného štúdia. Po ukončení vysokoškolského štúdia sa odporkyňa podľa navrhovateľa prihlásila na Úrad práce v Topoľčanoch a odo dňa 01.02.2018 nastúpila do trvalého pracovného pomeru k zamestnávateľovi SLOVENSKE LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a.s. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že je v súčasnej dobe rozvedený a je konateľom obchodnej spoločnosti BRI-TAX s.r.o., ktorá sa zaoberá vedením účtovnej agendy.

2. K návrhu sa písomne vyjadrila dcéra navrhovateľa (ďalej tiež „oprávnená“) podaním zo dňa 18.02.2020, v ktorom uviedla, že tvrdenia navrhovateľa o ukončení vysokoškolského štúdia a o nastúpení do trvalého pracovného pomeru nespochybňuje. Uviedla, že navrhovateľ napriek tomu, že mu nebola voči nej súdom zrušená vyživovacia povinnosť, jej výživné v plnej výške uhradil iba za mesiac jún 2017, od vtedy jej žiadne výživné neplatí. Podľa názoru oprávnenej vyživovacia povinnosť rodičov k deťom podľa zákona o rodine nekončí ukončením štúdia, ale tým, že deti sú schopné samé sa živiť, pričom podľa jej názoru u navrhovateľa došlo k zániku jeho vyživovacej povinnosti k je osobe až ku dňu 01.02.2018. Ihneď po ukončení štúdia sa dňom 06.06.2017 zaevidovala ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce v Topoľčanoch, kde bola evidovaná do 17.07.2017 a opätovne od 06.09.2017 do 31.01.2018. Ešte počas vysokoškolského štúdia podala prihlášku na zahraničnú absolventskú stáž Erasmus+, ktorú absolvovala v Taliansku na kožnej klinike v čase od 20.09.2017 do 20.12.2017. S cieľom získať finančné krytie nákladov na pobyt v taliansku sa krátkodobo od 18.07.2017 do 20.08.2017 zamestnala ako klientský poradca spoločnosti Slovak - Lines Express, a.s. Bratislava, kedy okrem toho v období od 08.08.2017 do 31.08.2017 absolvovala bezplatnú dobrovoľnú prax na Detskej kožnej klinike na Kramároch v Bratislave. Náklady na zahraničnú pracovnú stáž bola napriek tomu oprávnená vykryť iba za pmoci svojej matky. Práve absolvovanie zahraničnej pracovnej stáže jej umožnilo získať pracovné miesto v spoločnosti SLOVENSKE LIEČEBNÉ KÚPELE PIEŠŤANY, a.s.. S poukazom na uvedené skutočnosti preto oprávnená navrhla vyživovaciu povinnosť navrhovateľa zrušiť až s účinnosťou od 01.02.2018.

3. Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že mu dcéra žiadnym spôsobom až do podania návrhu nedala vedieť, že vôbec ukončila štúdium. On si to zistil cez internet. Inak sa k týmto informáciám dopracovať nevedel. Nakoľko je dospelá, informácie ani rodičom zo školy poskytnúť nemôžu. Má za to, že dcéra je schopná sama sa živiť a to momentom, keď ukončila štúdium. Sama sa hneď po ukončení dňa 6.6. prihlásila na úrade práce, od ktorého momentu za ňu hradí určité peňažné plnenia štát a ten preberá zodpovednosť. V r. 2016 sa navrhovateľovi narodila dcéra. Pracoval v tom čase na polovičný úväzok tak ako aj predtým a to zo zdravotných dôvodov. Momentálne je 10. mesiac práceneschopný. Dostával len náhradnú mzdu čo predstavuje 167 Eur mesačne. Čo sa týka maloletej dcéry, nežije s jej matkou a s dcérou v spoločnej domácnosti. S matkou maloletej dcéry má dohodu, že jej bude prispievať mesačne 75 Eur. Navrhovateľ platí inkaso 120-125 Eur mesačne. Svoju situáciu, keď výdavky sú vyššie ako jeho príjmy, momentálne to rieši tak, že má niečo nasporené, predal určité veci ako aj motorové vozidlo ako aj iné veci vzhľadom na svoj zdravotný stav nepotrebuje, napríklad motorku, športové vybavenie k motorke, lyžiarsku výstroj. Uviedol, že zrušil svoju životnú poisťku po 10 rokoch, aj pre svoj zdravotný stav, že by sa ani nedožil tejto poisťky a výška splátok bola privysoká. Ďalej uviedol, že trpí diletáčnou kardiopatiou, funkčnosť ľavej komory srdca je 20%. Čaká na zaradenie do programu na transplantáciu kardiostimulátora. Boli už vykonané mnohé zákroky, zároveň požiadal o invalidný dôchodok. Čaká na posudkovú. V minulosti už bol liečený na hypertenziu. V r. 2008 sa to celé skomplikovalo. Mal srdcovú príhodu, bol prevezený do Stredoslovenského ústavu srdcovocievnych chorôb v Banskej Bystrici, od vtedy sa to začalo zhoršovať. Najhoršie to bolo začiatkom min. roka keď niekoľkokrát odpadol, zadýchaval sa, nebol schopný robiť žiadnu fyzickú činnosť. Medzičasom absolvoval viaceré zákroky. Od Sociálnej poisťovne bol informovaný, že podporná 12 mesačná lehota sa skončí o dva mesiace. Posledným zákrokom bola kardiostimulácia týždeň pred pojednávaním v Rimavskej Sobotě, šlo o zákrok ktorý sa vykonáva v narkóze.

4. Oprávnená na pojednávaní uviedla, že ju mrzí zistený zdravotný stav otca. Uviedla, že nie všetko, čo otec uviedol je pravda. V čase ukončenia štúdia mala 25 rokov. Taktiež nie je pravda, že ho neinformovala o ukončení štúdia. On jej síce písal prvý, gratuloval jej. Čo sa týka programu Erasmus, v danom prípade išlo o absolventský program, nie o študentský. Každý kto sa na absolventský program Erasmus prihlási má nárok na trojmesačný grant avšak môže využívať uvedený program až jeden rok, avšak po uplynutí týchto troch mesiacov už si náklady na túto absolventskú stáž hradí sám. Oprávnená uviedla, že táto stáž jej veľmi pomohla aj do životopisu, ona od začiatku chcela pracovať na kožnom oddelení. Táto stáž bola práve na dermatologickej klinike. Je veľký problém zamestnať sa v tomto odbore nakoľko sú iba 4 kožné kliniky, kde je takmer vždy plno. Taktiež oprávnená pôvodne chcela pracovať v Bratislave, kde pracuje teraz, ale keď už počas stáže v Taliansku videla, že sa uvoľnilo miesto aj v Piešťanoch s miestom výkonu práce v Smrdákoch, tak prerušila absolventskú stáž a prihlásila sa na danú pozíciu, kde je možnosť zamestnať sa len na plný úväzok ako učiteľ a polovičný úväzok ako lekár. Následne v júni 2019 sa oprávnená dozvedela, že sa uvoľnilo miesto v BA tak ukončila pracovný pomer v Piešťanoch s tým, že tam mala uzavretú dohodu o tom, že ak s nimi ukončí po určitom čase pracovný pomer, je povinná doplácať náhradu za bezplatnú prax, ktorá jej bola poskytnutá. Aj z tohto dôvodu, keďže od septembra musela vracať resp. platiť náhradu za túto prax, sa rozhodla otca kontaktovať, aby jej nahradil to polročné dlžné výživné, ktoré on neuhrádzal teda od doby keď ukončila štúdium až do doby kedy sa zamestnala. Uviedla, že ak by nemala povinnosť uhrádzať doplatok za prax, ani by to od otca nežiadala. Taktiež tým dôvodom bolo to, že v tom čase mal jej priateľ, s ktorým spolu žije, zdravotné problémy, ktoré sa tiež odrazili v znížení spoločnom príjme ich domácnosti. Poukázala na to, že otec jej na štart do života nijakým spôsobom neprispel. Nezaujímal sa o ňu. Kúpovala si auto, na čo jej prispela stará mama a mama.

5. Na pojednávaní ďalej oprávnená uviedla, že počas stáže mala hradené 3 mesiace z grantu v sume 1500 Eur, ktoré stačili na stravu, ubytovanie, letenku a ak jej peniaze nestačili tak jej doplácala mama. Keď už vedela, že pôjde na stáž, tak nastúpila dočasne na pracovnú pozíciu v spoločnosti Slovak line expres, s tým, že vedela, tak oprávnená ako aj zamestnávateľ, že tam bude pracovať len mesiac. Táto práca sa jej páčila aj z toho titulu, že vzhľadom na rozloženie smien, si mohla dovoliť navštevovať aj bezplatnú prax na klinike v Bratislave, ktorá trvala dva resp. tri týždne. Oprávnená uviedla, že o tom, že pôjde na stáž vedela ešte počas štúdia po absolvovaní testov, potom už bolo len otázkou či si sama dokáže nájsť kliniku kde bude stáž vykonávať, alebo by jej s vyhľadávaním pomohol samotný Erasmus. Zhruba v mesiaci júl - august si našla kliniku v Taliansku a vtedy už vedela, že pôjde do Talianska. Na otázku súdu, či v čase, keď bola prvý krát evidovaná na úrade práce jej boli zasielané

určité ponuky na určité miesta, oprávnená uviedla, že si špecifikovala v žiadosti, že chce vykonávať prácu na kožnej klinike, čo je veľmi špecifické, tak miesta v tom čase neboli. Ohľadom niečoho jej z úradu volali, dokonca nešlo ani o lekárske práce, o ktoré ona vzhľadom na svoje vzdelanie záujem nemala a nakoľko oprávnená na úrade práce uviedla, že má ísť na stáž do Talianska, tak jej zrejme ani ponuky na lekárske miesta neposielali, keďže vedeli že bude na pobyte v Taliansku.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s návrhom, písomnými vyjadreniami účastníkov a ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise: potvrdenie univerzity Komenského v BA o ukončení štúdia oprávnenej, pracovná zmluva oprávnenej, potvrdenie o úhrade výživného zo strany navrhovateľa, potvrdenie Univerzity Komenského v BA, lekárska fakulta zo dňa 5.6.2017 o ukončení štúdia osobou oprávnenej výživným, dohoda o záväzku na vzdelávanie medzi spoločnosťou Slovenské liečebné kúpele Piešťany a.s. a S.. G. G., bez uvedenia dátumu, dohoda o splátkach nároku medzi zamestnancom S.. G. G. a zamestnávateľom Slovenské liečebné kúpele Piešťany a.s. zo dňa 24.7.2019, potvrdenie o prijatí prihlášky na stáž Erasmus+, nepreložené listiny v anglickom jazyku, týkajúce sa stáže program Erasmus, potvrdenie UPSVaR Topoľčany zo dňa 16.2.2018 a zo dňa 10.8.2017, pracovná zmluva so zamestnávateľom Slovak line expres a.s. zo dňa 17.7.2017, dohoda o bezplatnej praxi č. 5/2017 zo dňa 8.8.2017. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

7. Navrhovateľ je otcom oprávnenej, voči ktorej mal vyživovaciu povinnosť naposledy určenú rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 5C/205/201-120 zo dňa 27.05.2015, a to vo výške 170 Eur mesačne. Z výpisu zaúčtovaných platieb navrhovateľa vyplýva, že naposledy navrhovateľ oprávnenej uhradil výživné v dvoch splátkach spolu v sume 170 Eur v júni 2017.

8. Z potvrdenia Univerzity Komenského v Bratislave, Lekárskej fakulty zo dňa 05.06.2017 vyplýva, že oprávnená ukončila doktorské štúdium v študijnom programe všeobecné lekárstvo formou denného štúdia dňom 05.06.2017.

9. Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany vyplýva, že oprávnená bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 06.06.2017 do 17.07.2017 a od 06.09.2017 do 31.01.2018.

10. Z e-mailovej komunikácie zo dňa 23.04.2017 vyplýva, že v uvedený dátum bola zaevidovaná prihláška navrhovateľky na zahraničnú pracovnú stáž Erasmus+.

11. Z dokladov týkajúcich sa zahraničnej stáže oprávnenej vyplýva, že v zmysle dohody o vzdelávaní (Learning Agreement) vyplýva, že oprávnená mala absolvovať stáž na Dermatologickej klinike v Taliansku v plánovanom termíne od 20.09.2017 do 20.12.2017.

12. Z pracovnej zmluvy so zamestnávateľom Slovak Lines Express a.s. zo dňa 17.7.2017 vyplýva, že oprávnená uzavrela so zamestnávateľom pracovnú zmluvu na dobu určitú s nástupom do práce dňa 18.07.2017 do 31.07.2018 ako klientský poradca so mzdou 990 Eur mesačne.

13. V zmysle dohody o bezplatnej praxi č. 05/2017 bola oprávnenej zabezpečená bezplatná prax študenta na detskej dermatovenerologickej klinike LF UK DFNSP v období od 08.08.2017 do 31.08.2017

14. V zmysle dohody o záväzku na vzdelávanie oprávnenej ako zamestnancomi umožnil zamestnávateľ-Slovenské liečebné kúpele Piešťany, a.s. (ďalej aj „SLKP“) zvýšenie kvalifikácie a zamestnanec sa zaviazal zotrvať po skončení štúdia u zamestnávateľa v pracovnom pomere po dobu 5 rokov, alebo mu uhradiť náklady spojené so štúdiom.

15. Podľa dohody o splatení nárokov podpísanej dňa 24.07.2019 sa oprávnená zaviazala zamestnávateľovi (SLKP) splatiť sumu 3340,23 Eur titulom zaplataenia nákladov spojených so štúdiom. Z dohody ďalej vyplýva, že strany uzavreli dňa 30.01.2018 pracovnú zmluvu s dohodnutým nástupom oprávnenej do práce dňa 01.02.2018 a dňa 01.04.2018 uzavreli dohodu o záväzku na vzdelávanie (v zmysle predchádzajúceho bodu odôvodnenia). Oprávnená požiadala zamestnávateľa o predčasné ukončenie pracovného pomeru, a to dohodou, pred ukončením špecializovaného štúdia pred uplynutím dohodnutej 5 ročnej doby zotrvania oprávnenej u zamestnávateľa v zmysle dohody o záväzku na

vzdelávanie. Oprávnená v zmysle dohody ďalej výslovne uznala nárok zamestnávateľa na zaplatenie uvedených nákladov spojených so štúdiom v sume 3340,23 Eur.

16. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ZR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

17. Podľa § 75 ZR výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

18. Podľa § 78 ods. 1 ZR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

19. V zmysle § 62 ods. 1 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým dieťa nie je schopné samo sa živiť. Zánik vyživovacej povinnosti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia je u každej oprávnenej osoby individuálnou záležitosťou a je potrebné preto zvažovať viaceré faktory rozhodujúce pre posúdenie nadobudnutia schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť a z toho vyplývajúci zánik vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu.

20. Súd riadiac sa aj judikatúrou najvyšších súdnych autorít Slovenskej a Českej republiky dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu dôvodný.

21. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR zo dňa 13. marca 2013 sp. zn. I.ÚS 2306/12 teleológia § 85 ods. 1 Zákona o rodine (na Slovensku § 62 ods. 1 ZR) je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samo sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia". Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a i.), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponesie samo. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samo svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho event. pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť. Český ústavný súd tu interpretoval ideu zákonodarcu, ktorý zánik vyživovacej povinnosti podmienil objektívnej zodpovednosti dieťaťa starať sa o svoje živobytie po ukončení štúdia strednej alebo vysokej školy. To znamená, že k zániku vyživovacej povinnosti môže dôjsť vtedy, ak dieťa riadne skončí štúdium na prvej vysokej škole denného štúdia. Je nutné zdôrazniť, že prípadné ďalšie vzdelávanie popri pracovnej činnosti alebo kontinuálne štúdium na ďalšej vysokej škole po ukončení prvej vysokej školy nie je dôvodom na pokračovanie, resp. opätovné začatie vyživovacej povinnosti rodičov. Rovnako nezakladá vyživovaciu povinnosť, ak dieťa študuje externou formou, bez ohľadu na to, či je zamestnané alebo nie (k tomu pozri aj webovú stránku: <<https://www.epi.sk/odborny-clanok/zanedbanie-povinnej-vyzivy-voci-plnoletym-detom.htm>>.)

22. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 648/2015, kde ústavný súd výslovne poukázal na rozdiel medzi dosiahnutím schopnosti samostatne sa živiť a dosiahnutím schopnosti získať výhodnejšiu pracovnú pozíciu, pričom pre dosiahnutie schopnosti sa samostatne živiť sa podľa ústavného súdu vyžaduje ukončenie stredoškolského, alebo ja vysokoškolského štúdia I. resp. II. stupňa riadnym ukončením štúdia záverečnou skúškou.

23. Súd dospel k záveru, že riadnym ukončením vysokoškolského štúdia na lekárskej fakulte oprávnená naplnila všetky predpoklady pre to, aby bola schopná zamestnať sa v odbore, ktorý vyštudovala, teda týmto momentom nadobudla schopnosť samostatne sa živiť. Samotnú stáž oprávnenej už nemožno považovať za nevyhnutnú a súvislú prípravu na budúce povolanie, počas ktorej by mal náklady dospelaj dcéry znášať rodič, ale ide o určité nadstavbové praktické vzdelávanie, ktoré má len vylepšiť pozíciu oprávnenej na pracovnom trhu, resp. zvýšiť jej kariérne uplatnenie.

24. V tomto konaní navyše samotná oprávnená na pojednávaní uviedla, že po prihlásení na úrade práce do evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu oznámila, že má záujem o prácu na kožnej klinike, čo je veľmi špecifické a v tom čase takéto miesta neboli. Zároveň nemala záujem o iné ako lekárske miesta, a keďže úradu oznámila, že bude 3 mesiace na zahraničnej stáži, preto jej podľa nej uvedené ponuky zrejme ani neposielali. Takýmto konaním oprávnená výrazne znížila okruh možných zamestnaní, ktoré mohla a bola schopná vykonávať po ukončení vysokoškolského štúdia. Z týchto skutočností vyplýva, že oprávnená v snahe zvýšiť svoju uplatniteľnosť na trhu práce, resp.

zvýšiť si kvalifikáciu pre získanie výhodnejšej pozície, zadaním špecifických požiadaviek pre ponuku vhodných pracovných miest, obmedzila svoje možnosti zamestnať sa na inej, aj keď menej lukratívnej pozícii, čo však neznamená, že nebola schopná zamestnať sa a teda schopná sama sa živiť, a to ako vyštudovaná lekárka aj v svojom študijnom odbore. Inými slovami, oprávnená bola po skončení doktorského štúdia schopná sama sa živiť, ale vzhľadom na vyššie kariérne ambície to z vlastného rozhodnutia nerealizovala. V slovenských podmienkach trhu práce nie je nič výnimočné, keď študent vysokej školy hneď po ukončení štúdia nenastúpi na pozíciu v odbore ktorý vyštudoval. U lekárov je navyše bežnou praxou, ak po skončení štúdia nastúpia na pozíciu v odbore, ktorý im je ponúknutý, a to napriek tomu, že nimi nie je preferovaný. Schopnosť samostatne sa živiť u oprávnenej teda bola objektívne daná už v čase po ukončení vysokoškolského štúdia, avšak oprávnená sa dobrovoľne rozhodla nezamestnať sa na akejkoľvek, hoc aj lekárskej pozícii, inej ako v želanej oblasti dermatológie.

25. Zároveň by podľa názoru súdu bolo zrušenie vyživovacej povinnosti povinného otca k oprávnenej dcére k neskoršiemu dátumu, ako ku dňu ukončenia vysokoškolského štúdia, v rozpore s dobrými mravmi. Kritérium súladnosti výkonu práva s dobrými mravmi súd zohľadňuje pri rozhodovaní o výživnom vždy, pokiaľ nejde o výživné na maloleté deti. Oprávnená totiž uviedla, že potom, čo sa dozvedela, že sa uvoľnilo miesto v Bratislave, tak ukončila pracovný pomer v Piešťanoch s tým, že tam mala uzavretú dohodu o tom, že ak s nimi ukončí po určitom čase pracovný pomer, je povinná doplácať náhradu za bezplatnú prax, ktorá jej bola poskytnutá. Aj z tohto dôvodu, keďže od septembra musela vracať resp. platiť náhradu za túto prax, sa rozhodla otca kontaktovať, aby jej nahradil polročné dlžné výživné, ktoré on neuhradil od doby keď ukončila štúdium až do doby kedy sa zamestnala. Uviedla, že ak by nemala povinnosť uhrádzať doplatok za prax, ani by to od otca nežiadala. Takéto počínanie, keď by sa oprávnená od otca domáhala výživného (na ktoré vzhľadom na vyššie uvedené podľa súdu nárok nemá), len z dôvodu, že jej vznikol záväzok v sume vyše 3 tisíc eur, ktorý nemusel vzniknúť a ktorý závisel výhradne od rozhodnutia oprávnenej ukončiť pracovný pomer, je nutné posúdiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi, najmä ak finančné pomery a zárobkové možnosti otca oprávnenej vzhľadom na jeho vážny zdravotný stav sú značne obmedzené.

26. Na základe vykonaného dokazovania riadiac sa vyššie uvedenými závermi súd vyhovel návrhu navrhovateľa a zrušil jeho vyživovaciu povinnosť voči dcére S.. G. G. dňom úspešného absolvovania jej vysokoškolského štúdia, t.j. dňom 05.06.2017.

27. S poukazom na ustanovenie § 57 Civilného mimosporového poriadku súd osobitne o povinnosti nahradiť trovy konania nerozhodoval, nakoľko to žiaden z účastníkov konania nenavrhol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.